

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Sladkého a soudců JUDr. Vítězslavy Pekárkové a JUDr. Jana Zavřela, v právní věci žalobců **a/ L.H.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zastoupené JUDr. Alešem Pillerem, advokátem se sídlem Brno, Veselá 37, **b/ E.D.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zastoupené JUDr. Janem Svobodou, advokátem se sídlem Brno, Příkop 2a, **c/ A.H.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zastoupeného JUDr. Alešem Pillerem, advokátem se sídlem Brno, Veselá 37, proti žalovaným **1/ H.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX/ **T.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, **3/ S.L.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, všichni žalovaní zastoupeni JUDr. Jiřím Koniorem, advokátem se sídlem Brno, Nové Náměstí 21, o zdržení se zásahu do vlastnického práva, o odvolání žalovaných a E.D. proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 17.7.2013, č. j. 19 C 264/2004-202, **t a k t o :**

- I. Na místo žalobkyně b/ E.D. do řízení **vstupuje** v rozsahu jejího nároku L.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX.
- II. Ve výroku I. se rozsudek soudu prvního stupně **m ě n í** tak, že žalovaní, jako vlastníci pozemku p.č. XXXXX – ostatní plocha a budovy na této parcele postavené v k.ú. XXXXX, obec Brno, zapsané v katastru nemovitostí na LV č. XXXXX, jsou povinni se zdržet zásahu do vlastnického práva žalobců k budově čp. XXXXX, stojící na pozemku p.č. XXXXX v k.ú. XXXXX, spočívající v přerušení dodávky

plynu a snížení tlaku plynu v plynové přípojce vedoucí z pozemku p.č. XXXXX v k.ú. XXXXX ve vlastnictví žalovaných 1/, 2/ a 3/, přes pozemek p.č. XXXXX v k.ú. XXXXX ve vlastnictví žalované 1/, přes pozemky p.č. XXXXX a p.č. XXXXX v k.ú. XXXXX ve vlastnictví žalobců, do budovy žalobců čp. XXXXX v k.ú. XXXXX, a dále jsou žalovaní povinni společně a nerozdílně na své náklady uvést tuto přerušenu plynovou přípojku do provozuschopného stavu, do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

Ve výroku II. se rozsudek soudu prvního stupně **m ě n í** tak, že žalovaní jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni a/ a žalobci c/ na náhradě nákladů řízení částku 28.200 Kč k rukám advokáta JUDr. Aleše Pillera, do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Ve výroku III. se rozsudek soudu prvního stupně **m ě n í** tak, že žalovaní jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni b/ na náhradě nákladů řízení částku 22.687,50 Kč k rukám advokáta JUDr. Jana Svobody, do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaní jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni a/ a žalobci c/ na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 2.700 Kč, k rukám advokáta JUDr. Aleše Pillera, do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalovaní jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni b/ na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 4.356 Kč k rukám advokáta JUDr. Jana Svobody, do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem, který byl napaden odvoláním, soud prvního stupně výrokem I. uložil žalovaným 1/, 2/ a 3/ povinnost zdržet se zásahu do vlastnického práva žalobců k budově čp. XXXXX na pozemku p.č. XXXXX v k.ú. XXXXX, spočívajícího v přerušení dodávky plynu a snížení tlaku plynu v plynové přípojce vedoucí z pozemku p.č. XXXXX ve vlastnictví žalovaných 1/, 2/ a 3/, přes pozemek p.č. XXXXX ve vlastnictví žalované 1/, přes pozemky p.č. XXXXX a p.č. XXXXX ve vlastnictví žalobců a/, b/ a c/ do budovy žalobců čp. XXXXX vše v k.ú. XXXXX, a dále uložil žalovaným povinnost společně a nerozdílně na své náklady uvést tuto přípojku do provozuschopného stavu, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II. uložil povinnost žalovaným zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni a/ a žalobci c/ na

náhradě nákladů řízení 32.200 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Aleše Pillera, do tří dnů od právní moci rozsudku, a výrokem III. uložil žalovaným povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni b/ na náhradě nákladů řízení částku 36.933 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Jana Svobody, do tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaní v podaném odvolání napadají rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu a namítají, že žalobci neprokázali vlastnictví plynové přípojky, a to žádnou z jimi deklarovaných kupních smluv. Za tohoto stavu jsou přesvědčeni o tom, že žalobci neprokázali svou aktivní legitimaci, kterou šlo dovodit jen od toho, že jsou spoluvlastníky předmětné přípojky. Jsou dále toho názoru, že výrok I. ve svém závěru o uložení povinnosti žalovaným, jde nad rámec zásahu, který byl jejich právním předchůdcem učiněn, tedy nad rámec přerušení plynové přípojky, které bylo provedeno prostým přeříznutím potrubí. Za takového stavu věci by bylo namísto „spojení dvou od sebe oddělených částí jednoho potrubí jejich svařením“, a tím by došlo k propojení přípojky plynu směrem od areálu s přípojkou směrem k areálu. Pokud se v rozsudku používá termín „provozní stav“, je zcela nesporné, že aby mohla plynová přípojka plnit svou funkci, musely by být provedeny další nezbytně nutné práce, a to revize plynové přípojky odborným orgánem nejen v místě odběru, ale v celé délce přípojky, což však není věcí žalovaných, ale výlučně věcí vlastníka přípojky. V průběhu řízení žalobci neprokázali funkčnost plynové přípojky, případně to, že by přípojka měla platnou revizní zprávu ke dni, kdy byla přerušena, tedy že byla provozuschopná. Konstatují, že za tohoto stavu je výrok rozsudku nevykonatelný. Pokud by odvolací soud přitakal názoru soudu prvního stupně, že vlastníky přípojky jsou žalobci, pak by ve výsledku veškerou činnost, nad rámec spojení dvou trubek, bylo třeba považovat za bezdůvodné obohacení. Žalovaní jsou přesvědčeni o tom, že po zrušení již dříve vydaného rozsudku nebylo ze strany soudu prvního stupně postupováno v duchu závazného doporučení, které odvolací soud uvedl v závěru svého zrušujícího rozsudku. Z žádné z kupních smluv, uzavíraných právními předchůdci žalobců, nevyplývá žalobci tvrzené vlastnictví plynové přípojky, když pouhé odkázání na příslušenství není v tomto případě přípustné. Vzhledem k tomu, že provedeným dokazováním nebylo prokázáno vlastnictví žalobců k předmětné plynové přípojce, nemůže soud postupovat způsobem uvedeným na straně 5 rozsudku, kde deklaruje, že „vlastník má právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje“. Pokud soud odkazuje na trestní příkaz, ani z něho nelze dovozovat vlastnictví přípojky žalobci, ale pouze to, že „obžalovaný odebíral médium, když toto médium odebíral tak, že se napojil na vedení, kterým žalobce – paní H. odebírala médium a také za takto odebrané médium platila dodavatelské organizaci. V žádném případě se nedá vše shrnout pod jednu větu: Kdo odebírá plyn, vlastní i přípojku, kterou je plyn veden k odběrnému místu“. Jsou toho názoru, že vlastnictví k plynové přípojce není možné odvodit od soudem prvního stupně v odůvodnění deklarované zásady principu spravedlnosti a ekvity, a v tomto směru není možné na daný případ vztáhnout soudem citovaný ústavní náleze. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne a uloží žalobcům povinnost uhradit žalovaným náklady řízení.

E.D. ve svém odvolání, směřujícím pouze do výroku III. rozsudku soudu prvního stupně, namítá, že soud jí přiznal právo na náhradu nákladů za 13 úkonů právní služby, ale ve skutečnosti těchto úkonů bylo 14, neboť soud opomněl zahrnout mezi úkony účast při jednání dne 17.7.2013, na němž byly předneseny závěrečné řeči a vyhlášeno rozhodnutí. Navrhuje

proto, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku III. změnil tak, že jí přizná náklady řízení spočívající v odměně za právní zastoupení ve výši 41.140 Kč.

Podle přechodných ustanovení zákona č. 293/2013 Sb., čl. II. bod 2, pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tedy před 1.1.2014) se použije zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Krajský soud v Brně, jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. – občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „o.s.ř.“), po zjištění, že odvolání byla podána osobami k tomu oprávněnými – účastníky řízení (§ 201 o.s.ř.) v zákonem stanovené lhůtě (§ 204 odst. 1 o.s.ř.) a směřují proti rozsudku, proti němuž je odvolání přípustné (§ 202 o.s.ř. a contrario), přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo.

Podle přechodných a závěrečných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. – občanského zákoníku (dále jen NOZ) tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti (§ 3028 odst. 1 NOZ) – účinnost tohoto zákona nastala 1.1.2014.

Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy (§ 3028 odst. 2 NOZ).

V projednávané věci je proto při posouzení samotného žalovaného nároku, třeba postupovat dle zákona č. 40/1964 Sb. – občanského zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2013).

V průběhu odvolacího řízení žalobci doložili, že rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 26.11.2014, č. j. 61 C 70/2005-596, který nabytí právní moci 18.3.2015, bylo výrokiem I. zrušeno spoluvlastnictví žalobců L.H., A.H. a E.D. k nemovitostem v k.ú. XXXXX, pozemkům p.č. XXXXX, jehož součástí je dům čp. XXXXX, p.č. XXXXX, jehož součástí je dům označený jako průmyslový objekt bez čp., p.č. XXXXX, p.č. XXXXX, jehož součástí je dům označený jako průmyslový objekt bez čp. a p.č. XXXXX, a výrokiem II. byly tyto nemovitosti přikázány do vlastnictví L.H. v podílu id. 5/6 a A.H. v podílu id. 1/6. S ohledem na tuto skutečnost, kdy žalobkyně E.D. přestala být spoluvlastnicí předmětných nemovitostí, odvolací soud dle ustanovení § 107a odst. 1 o.s.ř. výrokiem I. rozsudku rozhodl, že na místo žalobkyně E.D. do řízení vstupuje v rozsahu jejího nároku L.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX.

Žalobci se podanou žalobou (ve znění pozdější úpravy žalobního petitu) domáhali určení, aby žalovaní, jako vlastníci pozemku p.č. XXXXX ostatní plocha a budovy na této parcele postavené v k.ú. XXXXX, obec Brno, zapsané na LV č. XXXXX, byli povinni se zdržet zásahu do vlastnického práva žalobců k budově čp. XXXXX, stojící na pozemku p.č. XXXXX v k.ú. XXXXX, spočívajícího v přerušení dodávky plynu a snížení tlaku plynu v plynové přípojce vedoucí z pozemku p.č. XXXXX ve vlastnictví žalovaných, přes pozemek p.č. XXXXX ve vlastnictví žalované 1/, přes pozemky p.č. XXXXX a XXXXX ve vlastnictví žalobců do budovy žalobců čp. XXXXX, vše v k.ú. XXXXX, a dále, že žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně na své náklady uvést tuto přípojku do provozuschopného stavu, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Jako důvod uvedli, že M.P. (původní žalovaný v této věci) dne 12.6.2002 „podřízl plynovou přípojku na dvou místech, a to na p.č. XXXXX v k.ú.

XXXXX a ještě u hranice jejich pozemku p.č. XXXXX“, čímž byla zastavena dodávka plynu nejen do rodinného domu, ale i objektů sloužících k podnikání, ve vlastnictví žalobců.

Z listinných důkazů provedených soudem prvního stupně byly zjištěny následující skutečnosti:

Plynová přípojka byla zřízena na základě stavebního povolení vydaného Úřadem městské části Brno – střed, Stavebním úřadem Brno, Dominikánská 2, dne 16.12.1991 (právní moc rozhodnutí 3.1.1992) pro Brněnské cihelny, s.p., Brno, Mezírka 35, a Brněnské cihelny, s.p., tuto plynovou přípojku také vystavěly. V tomto stavebním povolení je uvedeno, že stavba plynové přípojky a plynové instalace v obj. administrativní budovy na pozemku p.č. XXXXX, XXXXX a XXXXX v k.ú. XXXXX se povoluje jako stavba dočasná do 31.12.1993. Plynovou přípojku provozoval státní podnik Brněnské cihelny, jehož majetek byl převeden na Fond národního majetku České republiky.

Fond národního majetku ČR kupní smlouvou ze dne 15.3.1994 převedl část tohoto majetku, a to pozemky p.č. XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX na Obchodní služby cihelen, spol. s.r.o.

Kupní smlouvou ze dne 10.10.1994 (právní účinky vkladu vznikly dnem 12.10.1994) Obchodní služby cihelen, s.r.o., se sídlem Brno, Mezírka 1, prodaly P.H., bytem XXXXX, pozemky XXXXX, XXXXX, včetně průmyslového objektu na pozemku postaveném, p.č. XXXXX, včetně průmyslového objektu na parcele postaveném, p.č. XXXXX, včetně průmyslového objektu na parcele postaveném, a dále „příslušenství a součásti jako jsou veškeré venkovní úpravy, vodovodní přípojky, kanalizační přípojky, plynová přípojka, čtyři telefonní linky, venkovní rampa, zpevněné plochy, venkovní kamenné schody, zahradní obrubníky a veškeré trvalé porosty“.

Kupní smlouvou ze dne 7.11.1995 (právní účinky vkladu práva do katastru nemovitostí vznikly dnem 8.11.1995) P.H., bytem XXXXX, prodal A.H., bytem XXXXX (právnímu předchůdci žalobců) průmyslový objekt čp. XXXXX s p.č. XXXXX, průmyslový objekt s p.č. XXXXX, průmyslový objekt s p.č. XXXXX a pozemek XXXXX „se všemi právy a závazky, součástmi a příslušenstvím, zejména venkovními úpravami“.

Jihomoravská plynárenská, a.s., dopisem ze dne 15.6.2012 sdělila soudu, že „podle naší evidence zmiňovaná plynovodní přípojka nikdy nebyla předána do správy naší společnosti ani jejích předchůdců. Z toho důvodu nevíme, kdo plynovodní přípojku zřídil, ani kdo ji provozoval“.

Z výše uvedených důkazů je zřejmé, že plynovodní přípojku zřídily Brněnské cihelny, s.p., a přípojka zůstala v jeho vlastnictví, když nedošlo k jejímu převodu do správy plynárenského podniku ve smyslu ustanovení § 13 tehdy platné vyhlášky č. 175/75 Sb., jako prováděcí vyhlášky k plynárenskému zákonu č. 67/1960. Následně pak byla tato plynová přípojka převáděna spolu s budovou, do níž byl touto přípojkou plyn přiváděn.

Odvolací soud má za prokázáno, že žalobci jsou vlastníky plynové přípojky, která je předmětem sporu, když v kupní smlouvě z 10.10.1994 je tato plynová přípojka výslovně zmiňována mezi „součástmi a příslušenstvím“ převáděných nemovitostí. V následující kupní smlouvě ze dne 7.11.1995 je obecně uvedeno, že se nemovitosti převádějí „se všemi právy a závazky, součástmi a příslušenstvím“. Na rozdíl od tvrzení odvolatelů je odvolací soud toho názoru, že není nezbytně nutné ve smlouvě uvádět jednotlivě a jmenovitě veškeré součásti a příslušenství, které je převáděno spolu se stavbou hlavní, ale postačuje shora uvedená obecná

formulace. Vzhledem k tomu, že předmětná plynovodní přípojka tvořila příslušenství stavby – domu čp. XXXXX v k.ú. XXXXX, není pochyb o tom, že byla převáděna spolu s nemovitostmi, resp. s budovou, do níž tato plynová přípojka vede, a je tedy ve vlastnictví žalobců. V dalším odvolací soud odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.

Na základě zjištěných skutečností se odvolací soud ztotožnil s názorem soudu prvního stupně, že žalobcům je třeba přiznat právo na ochranu vlastnického práva podle ustanovení § 126 odst. 1 obč. zák. Počinání právního předchůdce žalovaných, který přerušil dodávku plynu do objektu žalobců, nelze hodnotit jinak, než jako svévolné a protiprávní.

Pokud žalovaní v podaném odvolání namítají, že soud prvního stupně ve výroku I., kterým jim uložil povinnost uvést plynovou přípojku do provozuschopného stavu, jde nad rámec zásahu, který byl právním předchůdcem žalovaných učiněn, s tímto názorem se odvolací soud neztotožňuje. Je nesporné, že v době, kdy právní předchůdce žalovaných tuto plynovou přípojku přerušil, byla tato plynová přípojka funkční a dodávala plyn do objektu žalobců. Bez významu je v této souvislosti skutečnost, že plynová přípojka byla povolena jako „stavba dočasná“. Je sice pravda, že k jejímu opětovnému uvedení do provozu nebude stačit jen prosté napojení v místech, kde byla plynová přípojka přerušena, ale bude nutno provést další úkony (revizi přípojky, tlakovou zkoušku apod.), avšak není důvod, proč by náklady s tímto spojené měli nést žalobci, kteří daný stav nezavinili. Je proto namístě, aby náklady za opětovné zprovoznění plynové přípojky nesli žalovaní, jejichž právní předchůdce protiprávní stav vyvolal.

Odvolací soud shledal rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. jako věcně správný, a tento výrok změnil jen s ohledem na skutečnost, že původní žalobkyně b/ přestala být účastnicí řízení, a dále změnil lhůtu, v níž mají žalovaní plynovou přípojku uvést do provozuschopného stavu, neboť soudem prvního stupně stanovená lhůta tří dnů je zjevně nereálná.

Odvolací soud shledal správnou námitku uvedenou v odvolání E.D., že soud prvního stupně opomněl přiznat odměnu za zastupování účastníků při jednání dne 17.7.2013, což se týká též určení výše náhrady nákladů za zastupování žalobců a/ a c/. Odvolací soud však dospěl k závěru, že při stanovení výše odměny za jeden úkon právní služby soud prvního stupně nepostupoval správně, když stanovil tarifní hodnotu dle § 9 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. - advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), když správně měla být tarifní hodnota stanovena dle § 9 odst. 1 vyhlášky. Soud prvního stupně navíc nezohlednil, že u zastupování dvou žalobců a/ a c/ náleží JUDr. Aleši Pillerovi dle § 12 odst. 4 vyhlášky odměna za každou takto zastupovanou osobu, snižena o 20 %.

Odvolací soud proto provedl přepočty nákladů řízení u všech žalobců s ohledem na to, jaké bylo znění vyhlášky v době provádění jednotlivých úkonů.

Za každého zastoupeného žalobce a/ L.H. a c/ A.H. náleží dle § 9 odst.1, ve spojení s § 7 bod 4 vyhlášky, odměna za 2 úkony právní služby z tarifní hodnoty 1.000 Kč po 500 Kč (1.000 Kč), za 8 úkonů právní služby z tarifní hodnoty 5.000 Kč po 1.000 Kč (8.000 Kč) a za 4 úkony právní služby z tarifní hodnoty 10.000 Kč po 1.500 Kč (6.000 Kč), celkem 15.000 Kč, sniženo o 20% - 12.000 Kč, za dva účastníky 24.000 Kč. Pausální náhrada hotových výdajů dle

§ 13 odst.3 vyhlášky za 14 úkonů právní služby 3.200 Kč a zaplacený soudní poplatek 1000 Kč, celkem 28.200 Kč.

Žalobkyni b/ E.D. náleží náhrada nákladů za právní zastoupení za 14 úkonů právní služby 15.000 Kč, 14x paušální náhrada hotových výdajů výši 3.750 Kč, to zvýšeno o DPH 21 %, jejímž je advokát JUDr. Jan Svoboda plátcem, 3.937,50 Kč, tedy celkem 22.687,50 Kč.

Úspěšným žalobcům bylo též přiznáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Žalobkyni E.D. za 2 úkony právní služby (účast u jednání odvolacího soudu, půl úkonu za odvolání do náhrady nákladů řízení a půl úkonu za účast u jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí (§ 11 odst. 2 písm. c/, písm. f/ vyhlášky), 3.000 Kč, 3x paušální náhrada hotových výdajů po 300 Kč, zvýšeno o DPH 21 % ve výši 819 Kč, celkem 4.719 Kč. Žalobcům L.H. a A.H. byla přiznána náhrada nákladů za zastupování advokátem za jeden úkon právní služby (dva zastoupení) 2x1.200 Kč a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč, celkem 2.700 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu, prostřednictvím Městského soudu v Brně, za splnění podmínek uvedených v § 237 o.s.ř., tedy jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která do rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

Brno 28. května 2015

Za správnost vyhotovení:
Lenka Hložková

JUDr. Petr Sladký, v. r.
předseda senátu